

Justitsministeriet
Lovafdelingen

Den 23. april 1992

Udkast til svar på spørgsmål nr. 97 fra Folketingets Markedsudvalg (L 240 – bilag 33)

Spørgsmål:

»Udenrigsministeren anmodes om fra Justitsministeriet at indhente en redegørelse for indholdet og omfanget af begrebet »samordning af deres optræden« i Artikel K.3 med særligt henblik på Artikel K.1, nr. 7. Det bedes i redegørelsen vurderet, hvorvidt det efter bestemmelsen er muligt at gennemføre en samordning af reglerne om strafprocessuelle indgreb under efterforskning.«

Svar:

Bestemmelserne om samarbejde om retlige og indre anliggender er placeret i søjle 3 og har mellemstatslig karakter.

I henhold til art. K.1 betragter medlemsstaterne følgende områder som spørgsmål af fælles interesse:

1. Asylpolitikken.
2. Regler for personers passage af medlemsstaternes ydre grænser og udøvelse af kontrol heraf.
3. Indvandringspolitikken og politikken over for tredjelandstatsborgere for så vidt angår:
 - a) betingelserne for tredjelandstatsborgeres indrejse i og færden på medlemsstaternes område,
 - b) betingelserne for tredjelandstatsborgeres ophold på medlemsstaternes område, herunder betingelser for familiesammenføringer og adgang til beskæftigelse,
 - c) bekæmpelse af tredjelandstatsborgeres ulovlige indvandring i samt ulovlige ophold og udførelse af arbejde på medlemsstaternes område.
4. Bekæmpelse af narkotikamisbrug i det omfang, dette område ikke er dækket af nr. 7, 8 og 9.
5. Bekæmpelse af svig på internationalt plan i det omfang, dette område ikke er dækket af nr. 7, 8 og 9.
6. Civilretligt samarbejde.

7. Strafferetligt samarbejde.

8. Toldsamarbejde.

9. Politisamarbejde med henblik på forebyggelse og bekæmpelse af terrorisme, ulovlig narkotikahandel og andre former for grov international kriminalitet, herunder om nødvendigt visse aspekter af toldsamarbejde, i forbindelse med tilrettelæggelse på unionsplan af et system for udveksling af oplysninger inden for en europæisk politienhed (Europol).

Efter bestemmelsen i art. K.3, stk. 1, etablerer medlemsstaterne på de i art. K.1 nævnte områder et samarbejde mellem de kompetente tjenester i de enkelte medlemslandes administrationer. Samarbejdet går ud på, at medlemslandene underretter og konsulterer hinanden i Rådet for at samordne deres optræden.

I henhold til art. K. 3, stk. 2, kan Rådet

- fastlægge fælles holdninger samt i den form og efter den fremgangsmåde, der måtte være hensigtsmæssig, fremme alle former for samarbejde, som tjener til opfyldelse af Unionens målsætninger,
- vedtage fælles aktioner, såfremt Unionens målsætninger som følge af den påtænkte aktions omfang eller virkninger bedre kan opfyldes i fællesskab end af medlemslandene hver for sig samt
- udarbejde konventioner, som skal ratificeres i overensstemmelse med medlemslandenes forfatningsmæssige bestemmelser.

Bestemmelsen i art. K.3, stk. 1, skal ses i sammenhæng med den operative bestemmelse i art. K.3, stk. 2. Informations- og konsultationsforpligtelsen må således ses som en praktisk foranstaltning, der har til formål at give medlemsstaterne det nødvendige indblik i de respektive landes lovgivning, således at landene har grundlag for at vurdere, om en indsats er relevant og ønskelig efter art. K.3, stk. 2, som udtømmende fastlægger karakteren af den